

Δεῖγμα ἀδυναμίας, καὶ ἀμηχανίας ἄκρας—τίποτε περισσότερον...

Πώς τὸ ἔξηγησεν δύως ὁ Αὔγουστος; Πολὺ διαφορετικά βεβαιώς, ἀφοῦ ἐν τῇ ταραχῇ του, ἐσκέφθη νὰ τὸ ἀντιγράψῃ! Καὶ πραγματικῶς, τὸ ἐμμήθη εἰς τὴν ἐντέλειαν, τονίσας αὐτὸν καὶ μὲν ἔνα

— "Α συγγνώμην, ἐξάδελφε! εἶπεν ἡ Κα Κορπανώφ μὲ φωνὴν πλήρη συγκίνησεως.

"Εστρεψε πρὸς τὸν σύζυγόν της τὰ βελούδιγα μάτια τῆς, τὰ ὄποια εἶχαν δακρύση, καὶ οἱ δύο ἔκινησαν πειρύπως τὴν κεφαλήν.

Τότε μόνον ὁ Αὔγουστος ἐνόησε πόλιαν ἔγγοιαν εἶχον δώση εἰς τὸ κίγκηρά του ἐκεῖνο, εἰς τοὺς βραγίσιας τοὺς ἀνυψωθέντας πρὸς τὸν οὐρανόν... Καὶ στραφεὶς ἔρριψε πρὸς τὸν Ἀντώνην βλέμμα τὸν θυμωμένον, ώστε ὁ δυστυχῆς ὑπηρέτης δὲ λόγον οὗτον περὶ τοῦ μπαμπά οὗτον περὶ τῆς Ἐδίθ. Ὡς νὰ μὴν ὑπῆρχαν εἰς τὸν κόσμον. Ἔνοήσες:

— Μάλιστα, κύριε, ἀπεκρίθη ἡ Ἀναστασία, ἡ ὄποια, γνωρίζουσα ὅτι ὁ Ἀντώνης ἔχαιρε τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τοῦ κυρίου του, ἐνδιմισεν ὅτι αὐτὲς ἔχουν τῷν σοθαρέν λόγον,

— Ο Αὔγουστος ἡτο τὸν πεπεισμένος περὶ τούτου, ώστε κατεξελάγη δταν, μεταβὰς νὰ δώσῃ τὰς διαταγὰς του, τὴν εὑρίσκειν τὸν κύριον Δυμουά μακρὰν τῶν Παρισίων.

Ἐπιτέλους τὶ τὴν ἐμελεν; Αὐτὴ εἶχε τοὺς Ρώσους τῆς ἀλλο τίποτε δὲν ἦθελε!

Ἐνῷ ὁ Αὔγουστος ἡτο μάζετο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ σαλόνι, ἀπλωσε τὴν χειρά της καὶ τῷ εἶπε:

— Μόλις εἶδε τὸν νεαρόν της κύριου, ἤρχισε νὰ τῷ λέγῃ μὲ τὸ γλυκύτερον υφος τῆς:

— "Ἔχουμε λοιπὸν τὴν τιμὴν νὰ φτονεοῦμε Ρώσους, κύριε; Ἄχ, νὰ μὴν τῷξερα προτίτερα! Αὔριο θὰ ζητήσω συγγνώμην ἀπὸ τὴν κυρία γιὰ τὸ γεῦμά μου. Ρώσους! Μὰ ἐγὼ τρελλαίνομαι γιὰ τοὺς Ρώσους!

— Φυσικά, ἀπήντησεν ἀξιοπρεπῶς ὁ Αὔγουστος ὅλοι οἱ Γάλλοι πρέπει νὰ γαποῦν τοὺς Ρώσους, ἀφοῦ η Ρωσία εἶναι η μόνη φίλη καὶ σύμμαχος τῆς Γαλλίας.

Καὶ ἐσυλλογίσθη: "Κρῖμα νὰ μὴ τὸ συλλογισθῶ ἀπὸ πρό, νὰ κάμω ἕκκλησι, εἰς τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τῆς μαγειρίσσης μου!..."

— "Ἄκουτ' ἐκεῖ! ἐξηκολούθησεν η Ἀναστασία. Ἔγω, ὅλη τὴν ὥρα ἔτρεχα πίσω ἀπὸ τάμαξα, δταν ἥλθε στὸ Παρίσιο ὁ Τσάρος. Καὶ ξάδεψα τὸ σκυλί του, μάλιστα, καὶ ἔστειλα φίλια στὴ πατρικήσσα "Ολγα... τί χαριτωμένο κοριτάνι!.. Επειτα, ἔχω κ' ἔνα ἐξάδελφο στὴν Κρονστάδη.

— Εξάδελφο; ἡρώτησεν ὁ Ἀντώνης μὲ δυσπιστίαν.

— Μάλιστα γιὰ τὸν ἀδελφὸν τῆς μητέρας μου. Αὐτὸς μοῦ εἶπε ἔνα σωρὸς γιὰ τοὺς Ρώσους, καὶ γιὰ τὴν ὑπόδοξην ποὺ τοὺς ἔγινεν ἐκεῖ πέρα, καὶ γιὰ τὰ γεύματα, καὶ γιὰ τὰ δέρα... Λαμπρὸς ἀνθρώπος τελοπατων αὐτὸν οἱ Ρώσοι!

— Αὐτοὶ τὸν ἔγινεν ἐν τὴν ἀρχήν. Ο Αὔγουστος ἡτο ἐντελῶς ἀνίκανος νὰ διατηρήσῃ τὴν συγαναπτροφὴν εἰς κάποιαν ζωηρότητα. Αλλοι σκέψεις, ἀκόμη ἀλγεινότεραι, κατεῖχον τὸ πνεῦμά του: Ποῦ θὰ τοὺς ἔβαζε νὰ κοιμηθοῦν τόσους ἀνθρώπους;

— Δέν εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν του, παρὰ τρία μόνον κρεβάτια: τὸ ίδιον του, τὸ τοῦ ζενώνος καὶ τὸ τοῦ δωματίου τοῦ κυρίου Δυμουά. Πώς νὰ κοιμηθοῦν ἐνέα ἀνθρώποι εἰς τρία κρεβάτια;

— "Αγ τὰ ἔξιστρων, ἀγ τὰ ἔβαζαν καὶ μερικὰ στρώματα κάτω, καὶ ἐν αὐτὶς κατέφευγεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς ἀδελφῆς του;

— Τὸ περίμενα αὐτό! ἐψιθύρισεν ὁ Ἀντώνης.

— Ο Αὔγουστος ἔστεφθη, δτι τὸ ζήτημα ἔπειτε νὰ λυθῇ ἀμέσως. Καὶ μὲ νέον βλέμμα μομφῆς πρὸς τὸν εἰς τὸ σαλόνι:

— "Ἐμεῖς φταιμε πολύ, ποῦ δὲν σᾶς ἔγραψαμεν πόσοι εἰμεθα... Αλλά εἰς τὴν Ρωσίαν, τὸ ζήτημα τοῦ μπον εἶναι τὸ σαλούν, δτε δὲν τὸ ἐσυλλογισθῆντας πρὸς τὸν κυρίαν Κορπανώφ, εἶναι ἀνάγκη νὰ μην κάμωμεν λόγον οὗτον περὶ τοῦ μπαμπά οὗτον περὶ τῆς Ἐδίθ. Ὡς νὰ μὴν ὑπῆρχαν εἰς τὸν κόσμον. Ἔνοήσες:

— Μάλιστα, κύριε, ἀπεκρίθη ἡ Ἀναστασία, ἡ ὄποια, γνωρίζουσα ὅτι ὁ Ἀντώνης ἔχαιρε τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τοῦ κυρίου του, ἐνδιμισεν ὅτι αὐτὲς ἔχουν τῷν σοθαρέν λόγον,

— "Ο Αὔγουστος πέπεισμένος περὶ τούτου, ώστε κατέξελάγη δταν, μεταβὰς νὰ μην καταταχθεῖ τὸν κύριον Δυμουά μακρὰν τῶν Παρισίων.

— Μάλιστα, κύριε, ἀπεκρίθη ἡ Ἀναστασία, ἡ ὄποια, γνωρίζουσα ὅτι ὁ Ἀντώνης ἔχαιρε τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τοῦ κυρίου του, ἐνδιμισεν ὅτι αὐτὲς ἔχουν τῷν σοθαρέν λόγον,

— "Τὸ περίμενα αὐτό! ἐψιθύρισεν ὁ Ἀντώνης.

— Ο Αὔγουστος πέπεισμένος περὶ τούτου, ώστε κατέξελάγη δταν, μεταβὰς νὰ μην καταταχθεῖ τὸν κύριον Δυμουά μακρὰν τῶν Παρισίων.

— Μάλιστα, κύριε, ἀπεκρίθη ἡ Ἀναστασία, ἡ ὄποια, γνωρίζουσα ὅτι ὁ Ἀντώνης ἔχαιρε τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τοῦ κυρίου του, ἐνδιμισεν ὅτι αὐτὲς ἔχουν τῷν σοθαρέν λόγον,

— "Τὸ περίμενα αὐτό! ἐψιθύρισεν ὁ Ἀντώνης.

— Ο Αὔγουστος πέπεισμένος περὶ τούτου, ώστε κατέξελάγη δταν, μεταβὰς νὰ μην καταταχθεῖ τὸν κύριον Δυμουά μακρὰν τῶν Παρισίων.

— Μάλιστα, κύριε, ἀπεκρίθη ἡ Ἀναστασία, ἡ ὄποια, γνωρίζουσα ὅτι ὁ Ἀντώνης ἔχαιρε τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τοῦ κυρίου του, ἐνδιμισεν ὅτι αὐτὲς ἔχουν τῷν σοθαρέν λόγον,

— "Τὸ περίμενα αὐτό! ἐψιθύρισεν ὁ Ἀντώνης.

— Ο Αὔγουστος πέπεισμένος περὶ τούτου, ώστε κατέξελάγη δταν, μεταβὰς νὰ μην καταταχθεῖ τὸν κύριον Δυμουά μακρὰν τῶν Παρισίων.

— Μάλιστα, κύριε, ἀπεκρίθη ἡ Ἀναστασία, ἡ ὄποια, γνωρίζουσα ὅτι ὁ Ἀντώνης ἔχαιρε τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τοῦ κυρίου του, ἐνδιμισεν ὅτι αὐτὲς ἔχουν τῷν σοθαρέν λόγον,

— "Τὸ περίμενα αὐτό! ἐψιθύρισεν ὁ Ἀντώνης.

— Ο Αὔγουστος πέπεισμένος περὶ τούτου, ώστε κατέξελάγη δταν, μεταβὰς νὰ μην καταταχθεῖ τὸν κύριον Δυμουά μακρὰν τῶν Παρισίων.

— Μάλιστα, κύριε, ἀπεκρίθη ἡ Ἀναστασία, ἡ ὄποια, γνωρίζουσα ὅτι ὁ Ἀντώνης ἔχαιρε τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τοῦ κυρίου του, ἐνδιμισεν ὅτι αὐτὲς ἔχουν τῷν σοθαρέν λόγον,

— "Τὸ περίμενα αὐτό! ἐψιθύρισεν ὁ Ἀντώνης.

— Ο Αὔγουστος πέπεισμένος περὶ τούτου, ώστε κατέξελάγη δταν, μεταβὰς νὰ μην καταταχθεῖ τὸν κύριον Δυμουά μακρὰν τῶν Παρισίων.

— Μάλιστα, κύριε, ἀπεκρίθη ἡ Ἀναστασία, ἡ ὄποια, γνωρίζουσα ὅτι ὁ Ἀντώνης ἔχαιρε τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τοῦ κυρίου του, ἐνδιμισεν ὅτι αὐτὲς ἔχουν τῷν σοθαρέν λόγον,

— "Τὸ περίμενα αὐτό! ἐψιθύρισεν ὁ Ἀντώνης.

— Ο Αὔγουστος πέπεισμένος περὶ τούτου, ώστε κατέξελάγη δταν, μεταβὰς νὰ μην καταταχθεῖ τὸν κύριον Δυμουά μακρὰν τῶν Παρισίων.

— Μάλιστα, κύριε, ἀπεκρίθη ἡ Ἀναστασία, ἡ ὄποια, γνωρίζουσα ὅτι ὁ Ἀντώνης ἔχαιρε τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τοῦ κυρίου του, ἐνδιμισεν ὅτι αὐτὲς ἔχουν τῷν σοθαρέν λόγον,

— "Τὸ περίμενα αὐτό! ἐψιθύρισεν ὁ Ἀντώνης.

— Ο Αὔγουστος πέπεισμένος περὶ τούτου, ώστε κατέξελάγη δταν, μεταβὰς νὰ μην καταταχθεῖ τὸν κύριον Δυμουά μακρὰν τῶν Παρισίων.

— Μάλιστα, κύριε, ἀπεκρίθη ἡ Ἀναστασία, ἡ ὄποια, γνωρίζουσα ὅτι ὁ Ἀντώνης ἔχαιρε τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τοῦ κυρίου του, ἐνδιμισεν ὅτι αὐτὲς ἔχουν τῷν σοθαρέν λόγον,

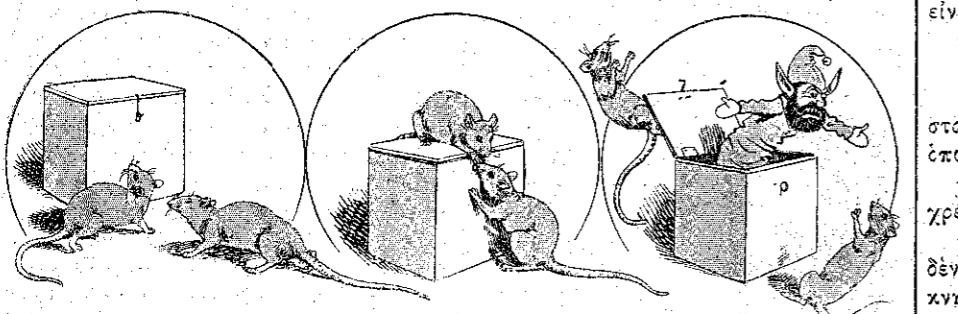
— "Τὸ περίμενα αὐτό! ἐψιθύρισεν ὁ Ἀντώνης.

— Ο Αὔγουστος πέπεισμένος περὶ τούτου, ώστε κατέξελάγη δταν, μεταβὰς νὰ μην καταταχθεῖ τὸν κύριον Δυμουά μακρὰν τῶν Παρισίων.

— Μάλιστα, κύριε, ἀπεκρίθη ἡ Ἀναστασία, ἡ ὄποια, γνωρίζουσα ὅτι ὁ Ἀντώνης ἔχαιρε τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τοῦ κυρίου του, ἐνδιμισεν ὅτι αὐτὲς ἔχουν τῷν σοθαρέν λόγον,

— "Τὸ περίμενα αὐτό! ἐψιθύρισεν ὁ Ἀντώνης.

Η ΕΚΠΛΗΞΙΣ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΚΩΝ

— Σά λαρδί μου μυρίζει...

— Σιάρου μ' όροισε!...

— Μάρα μου! Γάρος!...

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΟΡΑΝ ΤΩΝ ΟΚΝΗΡΩΝ

[ΔΙΗΓΗΜΑ ΥΠΟ L. CHARLEVILLE]

(Συνέχεια· ίδε σελ. 312.)

Μετ' άλιγον είπε :

— Όστε λοιπών θά βρεθώ κεῖ-πάνω μαζί με κατοίκους τῶν τέπων, ποῦ μόλις τοὺς βλέπαμε ἀπὸ μακρὰ μὲ τηλεσκόπια, τῆς Ἀφροδίτης, τοῦ Ἀρεως, τοῦ Κρόνου μὲ τὸ δεκτυλίδι του, καὶ τὰ λοιπά;

— Θὰ σὲ ἔδηγήσω εἰς τὸ ἐλληνικὸν τμῆμα, μὲ ἀνθρώπους ποῦ μιλούν τὴ γλώσσα σου.

— Τόσο τὸ καλλίτερο. Γιατὶ ἐμένα, ξέρετε, δὲν μου παραρέσσουν οἱ ξένες γλώσσες... οὔτε τὰ γαλλικά, οὔτε τὰ λατινικά.

— Σία κι' ἀρόξαμε! ἔφωναξεν ἔξα- φνα ὁ παχύς ἄνθρωπος.

Η κρυσταλλίγη σφαιρά εἶχε φθάση εἰς τὸ τέρμα τοῦ ταξεδίου τῆς καὶ εἶχε πέση εἰς τὴν ἔηράν, — διὰ νὰ μὴ εἴπω- μεν. «εἰς τὴν γῆν», ἀφοῦ δὲν εύρισκετο πλέον ἐπὶ τῆς Γῆς, — χωρὶς νὰ πάθῃ τὸν παραμυχόν κλονισμὸν τὸ περιεχόμενό της.

Οἱ δύο ταξειδιώται ἀπεβιβάσθησαν. Καὶ οὐ νεώτερος ἔρριψε γύρω του βλέμματα ουρανού.

— Ω, τί ωραια! τί ωραια ποῦ είνε ἐδῶ! Οἱ κατοίκοι τῆς Γῆς δὲν φαντάζονται τέτοιο πρᾶγμα!

Εύρισκοντο εἰς μίαν πολὺ μεγάλην πλατεῖαν, φυτευμένην μὲ φουντωτὰ δένδρα, τῶν ὅποιων τὰ φυλλώματα εἰχον χρῶμα κυανοῦν. Εἰς τὰς τέσσαρας ἀκραίας αὐτῆς τῆς πλατείας, ὑπῆρχον ἀναθυούσια ἀπὸ μάρμαρον ροδέχρου λεπτάτα σκαλισμένον. Τὸ νερὸν ἀνέβαινεν ὑψηλὰ καὶ κατέπικτεν εἰς κρυσταλλίνην βροχὴν μέσα εἰς ἀργυρᾶς δεξαμενάς. Οὕτε ἔγνος λιθοστρώτου. «Ολον τὸ ἔδαφος ἐκαλύπτετο ἀπὸ λεπτῆν ἄμμον, στιλπνὴν καὶ κιτρίνην.

— Σά χρυσάφι είνε, ἐψιθύρισεν ὁ Λελές, σκύπτων διὰ νὰ πάρῃ ἄλιγην ἀπὸ αὐτὴν τὴν χρυσόκονιν.

— Πραγματικῶς είνε χρυσάφι, ἀπεκρίθη ὁ ἔδηγός του μὲ ἀδιαφορίαν. Τὰ κάργελα ποῦ περιτριγυρίζουν αὐτὴν τὴν πλατεῖαν είνε ἐπίσης χρυσά. Καὶ τὰ σπίτια ποῦ βλέπεις ἔκει πέρα, είνε καὶ σμένα μὲ κομμάτια χρυσάφι, ἀλλα μεγάλα κι' ἀλλα μικρά.

— Οἱ κατοίκοι αὐτοῦ τοῦ τόπου πρέπει νὰ είνε φοβερά πλούσιοι.

— Δὲν είνε αύτε πλούσιοι, αύτε πτωχοί. Ἐγουν ἀπλῶς διὰ τοὺς χρειάζεται. Κάθε πρᾶγμα ποῦ βλέπεις είνε καρμαρένον διὰ νὰ διατηρήσαι αἰώνιας.

Τὸ νερὸν αὐτῶν τῶν ἀναθυοτρηίων ἀναγένεται ἀκαταπαύστως τὰ φύλλα αὐτῶν τῶν δένδρων δεν ἔηραίνονται ποτέ. «Ἄν κέψῃς ἔνα, ἀμέσως ἐν ἄλλῳ θὰ φυτρώσῃς τὴν θέσι του.

— Υπάρχουν καὶ δένδρα διπλωροφόρα; ήρωτησεν ὁ Λελές ἐνθυμηθεὶς μὲ κέπον αὐτὴν τὴν λέξιν.

— Καὶ ὑπωροφόρα, καὶ ἀρτοφόρα, καὶ κρεατοφόρα, παντοφόρα μὲ μίαν λέξιν.

— Δὲν ἔννοδ.

— Θά ιδης! είπε πάλιν ὁ θεός.

Ἐξῆλθον ἀπὸ μίαν θύρα τοῦ καργελώματος καὶ εύρεθησαν εἰς ἔνα πλατύ δρόμον, τόσον μακρόν, ώστε δὲν ἡμιποροῦσε κανεὶς νὰ διακρίνῃ τὸ τέλος του, μολονότι ἡτο εὐθύταξος. Τὸ ἔδαφος ἡτο ἐπίσης στρωμένον μὲ χρυσόκονιν. Τὰ σπίτια, δροιδορφα διὰ, εἶχον τὰ τοιχώματα χρυσά. Μεγάλα παράθυρα, μὲ πολύχρωμα γυαλιά, ἔξωσται μὲ κάργελα χρυσά, θυρόφυλλα χρυσά καὶ ἐλεφάντινα μὲ ωραιας γλυφάς...

Ο θεός τῶν Οκνηρῶν ἔγγισε μίαν ἐλεφαντίνην θύραν, ἡ ὅποια ἔηριξε μόνη της. Εἰσῆλθον εἰς ἔνα εὐρύχωρον διάδρομον, ὃπου εύρισκετο μεγάλη κλίμαξ ἀπὸ μάρμαρον λευκότατον. Χαὶ ἐπίσης λευκήν καὶ πολὺν ὡς προσίσια ἐκάλυπτε τὰς βαθυτάσις. Τὰ κάργελα ἡσαν ἀπὸ μάρμαρον ὀχροπράσινον.

— Αὐτὴ η σκάλα εύρισκεται ἐδῶ μόνον γιὰ εὐροφριά. Θὰ πάρωμε τὸν ἀνελκυστήρα. Σὲ ποὺ πάτωμα ἐπιθυμεῖς νὰ κατοικήσῃς;

— Αφοῦ ὑπάρχῃ ἀνελκυστήρα, προτιμῶ νὰ είμαι κάρπας ψηλά. Ή θέα θὰ είνε ωραιοτέρα.

— Εἰς τὸ είκοστέν λοιπόν;

— «Ἄς είνε, εἰς τὸ είκοστόν.

Ο ἀνελκυστήρας ἀγένη γρήγορα καὶ ἐσταμάτησεν ἐμπρὸς εἰς μίαν θύραν, ἡ ἷποια ἔηριξε μόλις τὴν ἔγγισην ὁ θεός.

— Βλέπω ὅτι οἱ υπηρέται δὲν παράχρειάζονται ἐδῶ! παρετήρησεν ὁ μικρός.

— Δὲν υπάρχουν υπηρέται. Κανεὶς δὲν ἔργαζεται εἰς τὴν χώραν τῶν Οκνηρῶν.

— Καὶ ποὺς μαγειρεύει;

— Τὰ φαγητά γίνονται μόνα των.

— Καὶ τὰ πιάτα; ποὺς τὰ πλένει;

— Μόνα των.

— Άλλα τὴ λάσπη, τὴ σκόνη...

— Δὲν υπάρχει ἐδῶ λάσπη. Καὶ ἡ σκόνη φεύγει μὲ μίαν μηχανὴν καθαρισμοῦ ἐπίσης αὐτόματον... Εἰς τὸ Βασιλείου μας, διὰ τὰ πράγματα είνε καμμάνεια σύτω πᾶς, ώστε νὰ μὴν είνε υποχρεωμένος νὰ κάνεις τὸ παραμικρόν. Φθάγει γὰ κατήστησεν ἐδῶ αὐτότερος.

— Καὶ τὰ πράγματα ποῦς τὰ πλεύσανται... Εἶτα γὰ ιδης τὰ δωμάτια σου.

Τὸ πρώτον ἡτο σαλόνικα μὲ τὸ στην πολυτέλειαν ἐπιπλωμένον, ώστε ὁ μικρὸς Λελές ἐντρέπετο νὰ τὸ θεωρήσῃ ιδίκιον του. Εθαύμαζε κάστων τὰ καλιά, τὰ παραπέτασματα, τὶς πολυθρόνες, τὸς καναπέδες, τὰ διβάνια μὲ τὰ μαλθακὰ μαξιλάρια, τὸς λυχνοστάτας τοὺς ἔχοντας σχῆμα κλίδων μὲ τὸς ἡλεκτρικοὺς λαμπτήρας τοὺς ἐν εἰδει καρπῶν, τὸς ύψηλούς καθέρπετας μὲ τὰ χρυσᾶ πλαίσια, διὰ ιδεῖν τὰ εἰκόνες τὴν Γῆν, οὔτε εἰς τὰ πλουσιώτερα σπίτια.

— Δὲν γίνεται ωραιότερο! Δὲν βλέπω δύνασεν βιδίλια, οὔτε είκονες, οὔτε ἀγαλματάκια, τίποτε ἀπὸ τὰ κομφοτεγμάτων ποῦ είνε φορτωμένα τὰ σαλόνια τὰς ἔχοντας σχῆμα κλίδων της ἡλεκτρικούς σφαιράδης καθαρότατα.

— Εἰς τὸ σπίτι μας, παρουσιάζεται πάντα ἡ Κατερίνα καὶ μᾶς φωνάζει: «Τὸ τραπέζι είνε ἔτοιμο!» ή «ἡ σούπα είνε στὸ τραπέζι!» — «Ἐδῶ, πῶς μανθάνει κανεὶς διὰ τὸ γεῦμα είνες ἔτοιμον;

— «Ἀγοῖξε τὸ παράθυρον. Η τραπέζα βλέπει εἰς τὸν κηπο. Κύταζε. «Ἄν καὶ είμεθα εἰς τὸ είκοστέν πάτωμα, εἰμπορεῖς νὰ διακρίνῃς καθέρπετα, τὶ φέρουν ἐπάνω τους τὰ δένδρα, ποὺ σχηματίζουν μακρὰν τετραπλήνη δενδροστοιχίαν, συμμετρικήν, καθ' οἶντας τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ τοῦ έδαφους.

— Αλλα μπορόπια, ρόδινα, λευκά, κίτρινα, μαύρα, μὲ βανίλιαν, μὲ φραγκοστάφυλον, μὲ

— Θά είνε ἀπὸ φιστίκι! ἐψιθύρισε. Καὶ τὴν κατέφαγε μὲ ήδονήν.

— Αλλα μπορόπια, βλέπω διὰ τὰντικείμενα, ως νὰ ήταν έδῶ κοντά, διὰ βήματα. Πῶς συμβαίνει αὐτό;

— Ο αέρας εἰς αὐτὸ τὸ πλανήτη είνε πολὺ διαισχυρής, καὶ γι' αὐτὸ φαίνονται διὰ τὸσούσιαν καθαρά.

— Τίκοτε! Τὰ μόνα ἔργα τέχνης εἰδῶ εἰνεις οἱ κοραΐσεις τῶν καθεστωτῶν, τὰ κάργελα καὶ τὰ πολύφωτα, διὰ ιδεῖν τὰ εἰκόνες ιδης την λέξιν.

— Δὲν γίνεται ωραιότερο! Δὲν βλέπω δύνασεν βιδίλια, οὔτε είκονες, οὔτε ἀγαλματάκια, τίποτε ἀπὸ τὰ κομφοτεγμάτων ποῦ είνε φορτωμένα τὰ σαλόνια τὰς ἔχοντας σχῆμα κλίδων της ἡλεκτρικούς σφαιράδης καθαρότατα.

— Τί τοὺς θέλετε! Μία καλή μαγειρίσσα αἴζεις περιστότερο.

— Σοῦ ἐπαναλαμβάνω, διὰ ιδεῖν δὲν είναι ψηλότερος. Αλλ' αὐτὸ δὲν θέλω διεποδίσην νὰ φάς καὶ νὰ πιῇς καλά... Καὶ ικετεῖται δὲν θὰ έχης νὰ κάμης, παρὰ νάναπαθής.

— Καὶ πραγματικῶς, ἔχω μεγάλην ἀπίστημα καὶ πολύτιμην τέλειαν.

— Θέλεις νὰ ιδης τὴν κάμαρά σου;

— Εύχαριστως.

Καὶ εἰσῆλθον εἰς ἔνα κοιτῶν, διὰ

χρεββάτι — πλατύ καὶ μακρύ χρεββάτι ἀπὸ συμπαγῆ χρυσόν, μὲ στρώματα καὶ σκεπάσματα ἀπὸ ἄσπρο σατέν, μὲ συντόνια ἀπὸ λεπτήν τὴν ἄνατολὴν τῆς ἡμέρας. Τί γέτρησε!

— Αφοῦ κατεβρόχθησεν ὀλόκληρον τὸ κοτόπουλο, καὶ ἦπις θαυμάσιον κρασί, ὁ Λελές ἐπειθύμησεν νὰ καταβῇ εἰς τὸν κηπούλην τοὺς μετέφερεν εἰς τὸ κάτω πάτωμα, ὅπερεν εἰς τὴν τετραπλήνη δεν

νοίξη την ίην Σεπτεμβρίου. Τα γραφεῖά της ενός περιόδου προσωρινώς είς την άδειαν Σωκράτους 55. Διά πάσαν έγγραφον αίτησιν ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Μεταξένην, διευθυντὴν τῆς Ἑλληνογαλλικῆς Σχολῆς, ὁδὸς Σωκράτους 55, εἰς Ἀθήνας.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οθδέν φενδινούμνον γράψεται ἢ ἀνανεωται ἢ δὲν συνοδεύεται ἢ ἐπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὸ ἔγγρινον μὲν ἡ ἀνανεωται λογίουν μέχρι τῆς 80 Νοεμβρίου 1909. Οὐα συνοδεύεται ἢ ἀπὸ α. ἀνήριον εἰς ἄνδρα, καὶ διὰ α. κ. εἰς κοίτα.]

Νέα ψευδώνυμα : Νεράδη τῆς Λίμνης κ.

(M.Z.) Λευκὸν Ρόδον, κ. (!;) Παραδείσου

Πτηνόρ., α. (N.Z.) Παπούτσωμένος Γάρος, α.

(H.P.) Παπατρέγας, α. Ναυτόπολον τοῦ

Νείλου, α. (A-;) Μέλλων Ἀρχιτέκτων, α.

(Γ.Σ.) Κλάδος Κοτίνου, α. (K.K.) Κλάδος

Ἐλαίας, α. (++) Μέλισσα τοῦ Υμητοῦ, α.

(M.S.) Εδυκή Σημαία, κ. (I.K.) Ἐλληνίς

τοῦ Βορρᾶ, κ. (00) Γέροντος τοῦ Νείλου, κ.

Ἀρθος τῆς Ἀστῆς, κ. Ἐλλήσιοντος, α.

(K.T.) Ἐλικρίνη Μεγαλίσιον α. (A.A.) Δια-

βολάνι τοῦ Καΐδου, α. Βόρειος Ὦκεανός, α.

(Σ.Τ.) Βόρειος Πόλος, α. (Φ.Κ.) Ἀντίο Μα-

στέλο, α. (E.A.) Ἐνδόξον Σοῦν, α. (M.P.)

Ἐναρτος Οὐρανός, α. (Φ.Δ.) Ἐλάις τῶν

Δυντιχῶν, κ. (T.A.) Πλανῆταις Ἀθηνᾶ, κ.

(Σ.Π.) Διόνυσος, α. (+;) Βοσκοπούλη

κ. (K.K.) Πάνης Ἀγιάνης, α. Βοσκός τῆς

Ἐρήμου α. Ἀποτίσσας Ἐλαίς, κ. (!+) Ἀ-

πολεοθήσις Παραδέισους, α. Δασούβοστος Κοπ-

τική Σημαία κ. (Π.Ζ.) Διάφρης Κλωνάρι, κ.

Ἀνανέωσις Ψευδωνύμων : Ἡχώ τῆς

Καρδιᾶς, κ.

Ἡ Διαπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς:

“Ἡχώ τῆς Λίμνης (χαλάδια νὰ ἔχειρα όμοις μελετῆς καὶ κανένα μάθημα τῷρα τὰς πατέτας;) Δάκρυον Ὑποδόνιον Ἐλλήρος” (ἔστειλα ἐκ νέου). “Ἀγκυραν τῆς Ἐλπίδος (χαρω ποῦ σοῦ ἀρέσουν αἱ ιστορίαι μου· τὸ τετράδιον τῶν Μ. Μυτικῶν σοῦ τὸ ἔστειλα τὴν 6. Ιουνίου). “Ἄγγεικήν Λ. καὶ Μέλλονος Καλλιτέχνιδα (ἔλαβα τὸ δελτάριον καὶ σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ πολὺ· ποῦ δὲν ἔχειτε τὴν παλαιάν σας φίλην.) Δόφορος τοῦ Γάνουν (ἐλήρηθη.) Σηραγγλάτην τῆς Ασίας (εὐχομαι περαστικά, καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἔξτασεις).” Ἀνδριδάντα Παλαιόλογον (σοῦ ἔστειλα τὸ βραβεύον σοῦ καὶ τὸ φυλλάδιον ποῦ ἔχειτος εὐγε ποῦ ὀναλαμβάνεις μὲ τὸ σηνγαράν ἐργασίαν πλησίον τοῦ πατέρος σου· ἂ, εἶνε πολὺ εὐτυχῆ τὸ παιδίον ποῦ ειμποροῦν νὰ βοηθοῦν τοὺς γονεῖς των!) Ἀστέρα τοῦ Βέρα (κ' ἐδόσισεν διλογίον δικαίωμα μετὰ μιαν βροχήν) εἶδες τὶς ὀραίας ποῦ εἶνες ἡ «Σφίγξ τῶν Πλάγων» τοῦ Βέρων, ποῦ ἐδημοσίευσα εἰς τὸν τόμον τοῦ 1898; καὶ πολὺ ἐπικαιρος τῷρα μὲ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ πόλου·) Γλυκεταν Ἐλπίδα (στέλνει μοι, καὶ τὸς βλέπεις, κάπου-κάπου τὰ δημοσίευν.) Μίαν τῶν Χαροτών (ἡ ἐπιθυμία σου ἔγινε ἀληθεῖα τὶς ὀραίας ποῦ θα εἶνε τῷρα δὲ Νείλος.) Σεντεμέρο Πούλη (ἡ ἀπάνθησις σου ἐλήφθη ἔγκαιρως· ἔ, εἶμεθα καὶ τὸσο μαρκού! μόλις προσθές ἔλαβα τὸ γράμμα σου μὲ τὰς ἐντυπώσεις τῆς Τρικοντα-τηρίδος!) Ποιμενική Φλογέρων κτλ. κτλ.

Εἰς δόσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 27 Αὔγουστον, οὐαπανήσω εἰς τὸ προσεχές.

Ἐξεδόθη πρὸ διλέγον :

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΛΕΜΗ

ΤΟ ΠΑΛΛΗΝ ΒΙΟΛΙ

Θαυμασία συλλογὴ ποίημάτων εἰς πολυτελέστατον τόμον.

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα ΔΡΑΧ. 3,50

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λέσσαι δενται : ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου ἐπὶ τὸν Ἐπαγγεῖλον μέχρι τῆς 26 Σεπτεμβρίου ἐπὶ τὸν Ἐπαγγεῖλον μέχρι τῆς 12 Οκτωβρίου.

401. Φωτηγεντόλιτον.

φωτ.-μόν ρ./ν-πατο
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Εὐγενοῦς Πιεσθόν

402. Γρέφος.

I I Δ A I I I
I O T I I I
I I I I I
I
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀθαίαστου Διάκου

389. Λεξίγριφος.

Ἐν μέλος σου μὲ τῷρον τοῦ
Στενώτερον ἀνέστης,
Μέγαν ὀργαῖον ποιήτην
Ἐθόποτε θανατηρησης.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δέσης τῆς Ἐλλάδος

390. Συλλαβόγριφος.

Ἡ πρώτη συλλαβὴ μου
Ἀπαγορευτικόν,
Ἡ ἀλλή στοιχείωδη
Σοῦ δίδει φωτισμόν,
Καὶ τὸ ὄλον βασιλέα
Ἐκφράζει ωρικόν.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φιλικοῦ Ναυαγίου

391. Μεταγραμματισμός.

Ἄνθιτης δυνηθῆ
Βῆτα εἰς φῖ νὰ μεταδάλῃ,
Ἀπὸ κάποιον ποταμὸν
Ἐνα τεῖδε θανάτη.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῆς Ἀστας

392. Αἴνημα.

Ἀσπρο εἶνε σὰν τυρί,
Καὶ τυρὶ δὲν εἶνε
Βόσκει καὶ στὸν ποταμό,
Ψάρι ὅμως δὲν ἔγε.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Καμάρι τῆς Μάννας

393. Αστήρ.

* * * * * Νάγκικαταστενῶν οἱ
* * * * * ἀστερίκοι διὰ γραμμά-
* * * * * των οὔτως, ώστε νάν-
* * * * * γινώσκεται: καθέτως διά-
* * * * * σημος ἀρχαίας Βασιλισ-
* * * * * σας ὄριζοντιως ἀρχαῖς
* * * * * στρατηρῆς διαγνωνεῖ
* * * * * θαλάσσιον φυσικὸν φαι-
* * * * * νόμενον καὶ γώρα γνω-
* * * * * στὴ ἐκ τῆς ιστορίας τοῦ Μ. Αλεξάνδρου.

394. Ποσόβλημα.

— Πόσως χρονῶν εἶνε, Μπάρμπα-Πάνο, η γυναῖκά σου;
— Δεν ξέρω καλά... ξέρω ὅμως πῶς ἔγω
ἔχω τὰ διπλά γρόνια τοῦ γυιού μου, ποῦ ετὲν
1900 κληρώθησα στρατιώτης.
— Τι σχέσις ἔχει αὐτὸν;
— Στάσου νὰ ιδεῖς! Εέρω ἀπόμα πῶς η γυναῖκά μου περνάει τὸ γυιό μου τὰ διπλά ἔγω
ἔχω τὰ διπλά γρόνια τοῦ γυιού μου, ποῦ ετὲν
1900 κληρώθησα στρατιώτης.

— Στάσου νὰ ιδεῖς! Εέρω ἀπόμα πῶς η γυναῖκά μου περνάει τὸ γυιό μου τὰ διπλά ἔγω
ἔχω τὰ διπλά γρόνια τοῦ γυιού μου, ποῦ ετὲν
1900 κληρώθησα στρατιώτης.
— Εστάλη ὑπὸ τοῦ Εξοιτον Βασιλῆ

395-399 Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ προσήκηρ δύο συμφώνων, πάντοτε τῶν αὐτῶν, εἰς ἑκάστην τῶν κάτωθι λέξεων νὰ σχηματισθῶν ἀλλα τοῖς τόσαις τοῖς τόσαις :

— Ιος, οὖ, οὖον, οὖς.

Ἐστάλη ὑπὸ Γεωργίου Νικολαΐδου

400. Ποικίλη Συλλαβικὴ Ἀηδοστιχίς.

Ἡ πρώτη συλλαβὴ τῆς πρώτης τῶν ζητούμενων λέξεων, ἡ δευτέρα τῆς δευτέρας, καὶ οὕτω καθεῖται, σχηματίζουν τρομερὸν ἔρετόν :

1. Ἀρχαῖος θεός: 2, Πόλις τῆς Σικελίας:
3, Ρωμαῖος συνωμόθες: 4, Μέγας ιχθύς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κορητικοῦ Ιδεώδους

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ως τὸ κατ' ἔκστην παιδικὸν περιοδικὸν σύγχρονα, ἀληθεῖς παρασκόν εἰς τὴν χρόνιαν ἡμέρην ἀποτελεῖσθαι.

καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμότατον εἰς τοὺς παιδεῖς.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΔΟΥ

Ἐπωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,10
Φύλλα προηγουμένων ἑταῖν, Α καὶ Β' περιόδου

τιμῶνται ἀκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟΥ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπειόδος Β'.— Τόμος 16ος

Ἐπειόδος Β'.— Τόμος 16ος

Ἐπος 31ον.— Αριθ. 40

ΟΙ ΕΞΑΔΕΦΟΙ ΚΟΡΠΑΝΟΦ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ γρ. E. FORNEL]</